

VRAAG & ANTWOORD

DANY GROSEMANS
DIERENGEDRAGSTHERAPEUT

ANTWOORD VAN ONZE DIERENGEDRAGSTHERAPEUT

Beste mevrouw,
Je hond aanleren om op bevel naar een door jou gekozen plaats te gaan is naar mijn mening één van de belangrijkste gehoorzaamheidsbevelen die je een huis- en gezinshond kan aanleren. Waarom het bij jullie momenteel niet lukt kan ik van hieruit niet vaststellen. Wel kan ik jullie uitleggen hoe je dit bevel best kan aanleren.

Hieronder volgt het stappenplan.

'Beste Woef, beste Dany Grosemans,

Wij zijn een gezin met twee kinderen en we hebben een leonberger. Die is inmiddels drie jaar en is geen slechte hond. Vrienden van ons hebben echter een labrador en die gehoorzaamt perfect. Ik moet bekennen dat we daar allemaal wat jaloers op zijn. Eén van de dingen die we onze hond ook zo graag zouden leren is dat hij ergens moet gaan liggen waar wij het hem zeggen en dat hij daar dan zou blijven liggen. Maar we hebben dat al meerdere keren geprobeerd maar slagen er om de één of andere manier niet in om het onze hond duidelijk te maken. Kunt u ons zeggen wat we misdoen en kunt u ons zeggen hoe we het dan best wel zouden aanpakken? Alvast bedankt.

SABINE MECHELMANS - UIJKHOVEN

Je hond zijn 'plaats' aanleren

NIET VERBIEDEN, MAAR POSITIEF COMMANDO GEVEN

Je hond een 'plaats'-bevel aanleren is vooral waardevol omdat dit bevel relatief eenvoudig aan te leren is, weinig tijd en energie kost en toch op meerdere vlakken kan ingezet worden.

Je kan het bevel 'plaats' gebruiken om storend gedrag te verminderen of doen op te houden. De meeste eigenaars zijn geneigd zich kwaad te maken op hun hond als hij iets verkeerd doet. Maar dat is niet de goede aanpak. Vermaningen en verbale straffen geven heel dikwijls niet het gewenste resultaat. Voor een hond is het immers niet mogelijk jou te begrijpen als je hem met woorden en in mensentaal probeert duidelijk te maken wat hij **niet** mag.

Tegen je hond zeggen dat hij **niet** mag opspringen, **niet** mag weglopen, **niet** mag trekken aan de leiband, **niet** mag bijten, **niet** mag krabben, **niet** mag blaffen, enz..

leidt niet tot het resultaat dat jij wil. Hij begrijpt dat niet.

Trouwens, bij mensen leidt deze manier van communicatie ook niet tot het gewenste resultaat. Heb je bij jezelf al eens nagegaan wat er gebeurt als iemand zegt dat je niet aan roze olifantjes mag denken? Het resultaat is meestal dat je juist **wél** aan roze olifantjes gaat denken. Wat is de truc om je **niet** aan roze olifantjes te laten denken? Je vragen te denken aan **blauwe** olifantjes! Wedden dat je niet aan roze olifantjes denkt?

In de communicatie met je hond kan je dezelfde truc gebruiken. In plaats van te vitten over wat hij **niet** mag, vertel je hem welk gedrag je **wél** van hem wil. En hiervoor is het bevel 'plaats' heel geschikt.

In plaats van hem te berispen als hij iets doet wat je niet wil laat je hem het bevel 'plaats' uitvoeren. In plaats van hem telkens te berispen als hij bijvoorbeeld met zijn voorpoten op het aanrecht springt of als hij achter de kat jaagt, waarbij je het risico loopt dat hij jouw berispingen als extra aandacht en dus als iets positiefs aanziet, kan je het ongewenste gedrag stoppen met het bevel 'plaats'.

Voor je hond betekent het bevel 'plaats' dan zoveel als beroving van zijn vrijheid en wordt het op dat moment gebruikt als een straf. Je zal dan ook merken dat als je het bevel alleen maar op deze manier gebruikt, je hond niet geneigd is om het bevel uit te voeren. Hij vindt het dan niet meer plezier. Daarom dat je het bevel 'plaats' ook in andere omstandigheden moet gebruiken.

HET BEVEL 'PLAATS' OM STOREND GEDRAG TE VOORKOMEN

Als de deurbel gaat zijn er heel wat honden die enthousiast reageren en opgewonden geraken. In plaats van te wachten tot je hond tegen de bezoekers opspringt kan je hem, vooraleer de persoon binnenkomt, reeds het bevel 'plaats' geven. Je kan er dan voor zorgen dat hij de eerste minuten dat het bezoek binnen is zijn mat of zijn plaats niet verlaat. Meestal is zijn enthousiasme dan al wat getemperd en is zijn neiging om op te springen veel minder.

HET BEVEL 'PLAATS' OM JE HOND ZELFBEHEERSING BIJ TE BRENGEN

Een wezenlijk deel van de opvoeding van een hond is mijn inziens dat de hond zich moet leren beheersen. Dat wil zeggen dat hij zijn aangeboren, instinctieve gedragingen leert onderdrukken. Het bevel 'plaats' is hiervoor ideaal. Als je hond bijvoorbeeld overenthousiast reageert op sommige prikkels of wanneer hij om één of andere reden ongeduldig of opgewonden is, kan je hem leren zich rustig te gedragen in die omstandigheden. Zo kan je het bevel gebruiken om hem bijvoorbeeld te leren rustig te zijn als je zijn eten maakt, of op zijn mat gaan liggen als je zelf eet, of wanneer je stofzuigt, de vloer dweilt, enz...

HET AANLEREN

Er zijn meerdere manieren om een hond dit bevel aan te leren.

Uit ervaring weet ik dat de methode zoals hieronder beschreven zowel voor de

bazen als voor honden gemakkelijk is. Vooral de methode uit te leggen wil ik toch nog even duidelijk maken dat ik steeds probeer, indien mogelijk, de hond gelijktijdig twee tegengestelde begrippen aan te leren. Uit ervaring weet ik dat een hond dan gemakkelijker begrijpt wat je exact bedoelt en kan je jezelf nog beter verstaanbaar maken. Je zou dus bijvoorbeeld bij het aanleren van het bevel 'plaats' je hond ook het bevel 'kom-hier' kunnen aanleren. In de aanleerprocedure hieronder staat dus niet alleen beschreven hoe je 'plaats' aanleert, maar ook hoe je het bevel 'vrij' aanleert.

Je hebt in de eerste plaats een halsband, een leiband en snoepjes nodig. Maar ook een hondenkussen, een matje, een doekje of een plaid.

Je begint de oefening aan te leren op een rustige plaats waar er weinig of geen afleiding is. Zorg dat er geen andere personen, geen andere dieren, geen nieuwe geuren, enzovoort aanwezig zijn om je hond af te

leiden. Doe je hond aan de leiband. Neem je hond met de leiband mee naar de mat/hondenkussen. Zeg niets. Daar aangekomen geef je hem het bevel 'zit' (je kan ook 'liggen' gebruiken). Op het moment dat hij dit bevel uitvoert zeg je een specifiek woordje dat hij herkent als een beloningssignaal (je kan ook een clicker gebruiken). Dit woord maakt je hond duidelijk dat hij iets goed gedaan heeft. Je geeft hem direct een snoepje. Draag er zorg voor dat hij het snoepje niet gezien had vooraleer je het beloningswoordje uitsprak.

Wacht vervolgens niet te lang om je hond het bevel 'vrij' te geven.

Nadat je het woord 'vrij' uitgesproken hebt moet je ervoor zorgen dat hij ook

effectief zijn plaats/kussen verlaat. Gebruik desnoods de leiband om hem te doen opstaan.

Herhaal deze oefeningen nog een paar keer. Pas als je merkt dat je hond zich niet verzet en bereid is om naar de plaats te gaan en hij daar aangekomen gaat zitten of liggen, is het moment aangebroken om hem het bevel te leren. Je kan om het even welk woord gebruiken. Je kan 'plaats', 'mat', 'kussen', of iets dergelijks gebruiken. Maar het is wel nodig dat je een specifiek bevel gebruikt dat je nog niet in je dagdagelijkse omgang gebruikt. Het is nu wel het moment in het aanleerproces om daar een definitieve keuze in te maken. **Opletten ook dat wanneer je een specifiek bevel gekozen hebt iedereen in het huisgezin hetzelfde bevel gebruikt.**

Hou je hond nog steeds aan de leiband, geef hem het bevel dat je gekozen hebt én maak een groots gebaar met je hand in de richting van het voorwerp waar je wil dat je hond naartoe gaat. Begeleid hem met de leiband tot op zijn plaats, geeft het beloningssignaal en dan een snoepje.

Om je hond duidelijk te maken dat hij naar het voorwerp (zijn kussen/mat) moet gaan en niet naar de plaats waar je de mat gelegd hebt, moet je elke trainingssessie zijn mat of kussen waar hij naartoe moet gaan op een andere plaats leggen.

De volgende stap kan nu zijn om je hond, als hij op zijn plaats is aangekomen, **telkens wat langer te laten wachten** vooraleer je hem het bevel 'vrij' geeft. Op die manier leer je aan je hond dat het bevel 'plaats' een duurtijd heeft en dat hij moet wachten op jouw bevel.

Eens je hond beide bevelen begrijpt en hij bereid is om ze uit te voeren kan je **afleidingen introduceren. Maak nu niet de klassieke fout die veel eigenaars maken en ga niet eerst de afstand tot je hond vergroten.**

Blijf op leibandafstand, hou de leiband in je handen zodat je een hulpmiddel hebt om je hond om het goede pad te brengen als het misgaat. Laat een snoepje, een speelgoedje, je zakdoek, enz.. vallen terwijl je het bevel 'plaats' geeft, of terwijl je hond op zijn mat zit of ligt en je hem nog niet het bevel 'vrij' hebt gegeven.

STAP VOOR STAP DE AFLEIDINGEN VERGROTEN

Zorg dat je stap voor stap de afleidingen in de omgeving vergroot. Maak niet de fout om te vlug te sterke afleidingen te gebruiken. Misschien heb je de leiband wel hele-

maal niet meer nodig maar maak niet de fout om hem af te doen. Laat de leiband aan de halsband hangen en laat hem meeslepen. Op die manier heb je steeds een hulpmiddel mocht je hond te sterk afgeleid zijn en het bevel niet willen uitvoeren. Vergeet niet het beloningssignaal en bijbehorend snoepje te geven telkens je hond op zijn plaats aangekomen is.

Nadat je deze oefening honderden keren herhaald hebt en langzaam de afleidingen verhoogd hebt, ben je klaar voor de grote afleidingen.

Vraag bijvoorbeeld een helper om bij je aan te bellen en leer je hond telkens naar zijn plaats te gaan als er wordt aangebeld. Doe dit geregeld zonder dat de persoon ook echt naar binnen komt. Eens je merkt dat je hond het gevraagde bevel gemakkelijk uitvoert kan je hem laten wachten op zijn plaats en kan je de persoon binnen brengen. Ga zelf tussen de bezoeker en de hond staan en draag er zorg voor dat je hond niet van zijn plaats kan weggaan **vooraleer** jij het bevel 'vrij' hebt gegeven.

Je kan deze oefening ook op verplaatsing bij vrienden kennissen of familie doen. In plaats van zijn mat of kussen mee te nemen kan je als voorwerp een zakdoek, je trui, een blad papier of zelfs een bierkaartje gebruiken.

In het begin is het nodig dat je hem continu in het oog houdt. Als je hem leert op zijn plaats te blijven terwijl je eet dan heb je een assistent nodig die ervoor kan zorgen dat je hond niet ongezien zijn plaats verlaat.

DANY GROSEMANS

OPMERKING

- **Koppel niet te vlug het sleeptouw af.** Zorg dat je hond minimaal nog een halsband draagt waarmee je hem kan bijsturen mocht jouw bevel niet afdoend zijn.
- **Hou trainingssessies kort.** Liever meerdere keren per dag gedurende korte tijd trainen dan één keer per dag een langere trainingssessie. Of beter nog, integreer de trainingssessies in je dagelijkse omgang met hem. Laat je hond meerdere keren per dag het bevel 'plaats' uitvoeren.

Beste mevrouw Mechelmans, ik wens jullie succes me het aanleren en hoop dat jullie ons op de hoogte houden van de vorderingen.